

LIGAN

av Tomas Dömstedt

Illustrationer Mattias Olsson

Hegas

Tea såg sig om. Där satt de. Klassen.

Hennes klass.

Det kändes som om hon hade känt dem hela livet.

Där satt de hon gillade. Och de hon inte gillade alls. Och så förstås han som hon gillade lite extra.

Idag skulle de bli en till. Hon hette Fanny. Det var allt de visste. Men att inte veta var alltid lite spännande.

Vissa av killarna hade något konstigt i blicken. Eftersom det var en tjej hoppades de förstås lite extra.

Tea hoppades också. Men på ett annat

sätt. Hon hoppades att Fanny var någon kul, någon spännande, någon med idéer och fart. För det behövde den här tröga klassen.

Så stod hon där.

– Det här är alltså Fanny, sa läraren.

Och det där hoppfulla i killarnas ögon bara dog.

Tea suckade. Okej, man skulle inte döma efter ytan. Men – man dömde efter ytan. Vad var det de hade fått? En tjej med säckiga bruna byxor. Brun tröja. Och mörkt, rakt hår som bara hängde.

Inte log hon heller. Bara stod där och såg helt allvarlig ut. Som om det var ett straff att komma hit. Fast det kanske det var också.

Tea såg på Jossan som satt vid sidan om henne. Hon gjorde en grimas och skakade på huvudet.

Någon spännande, någon som ser till att det blir lite fart. Jo tjena, tänkte Tea och såg på Erik istället. Där kunde man i alla fall snacka om spännande.

– Fanny, sa Tea.

– Not so funny, sa Jossan.

Och det sa de till varandra flera gånger de första dagarna. Men sedan var inte ens det roligt längre. Och Fanny var absolut inte rolig.

– Hon är så allvarlig jämt, klagade Jossan.

– Och tyst, sa Tea.

– Jo, men inte så där blygt tyst. Hon är tyst på ett jobbigt sätt, sa Jossan.

Tea fattade vad hon menade. För Fanny pratade. Men bara när hon hade något viktigt att säga.

Annars var hon alltså tyst.

Tea hade märkt att Fanny aldrig var med i det där ständiga snacket om ingenting. Men aldrig att hon gick undan eller såg bort. Tvärtom verkade hon hela tiden kolla in de andra. Som om hon prövade dem.

Kanske var det så också. Att hon testade. Väntade på rätt läge.

Och efter några dagar i den nya klassen hade hon väntat färdigt.

2

Det var första timmen efter lunch. De hade SO. Alla hade äntligen satt sig. Och läraren hade fått tyst på killarna.

Då sa Fanny med hög röst:

– Det stod på matsedeln att det var rödspätta idag. Stämmer det?

– Om det stod rödspätta så var det väl det, svarade läraren.

Läraren log lite överlägset och fortsatte:

– Var det nåt problem med maten, eller? Smakade det inte rödspätta?

– Om det var rödspätta så smakade det säkert rödspätta, sa Fanny.

Spridda fniss hördes från klassen.